

15. nedel'a A

*Tebe, Bože, patrí chválospev.
Staráš sa o nás a naplňuješ nás bohatstvom
svojho domu. (voľne podľa Ž 64,2.10)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 55,10-11

Toto hovorí Pán: "Ako z neba padá dážď a sneh a nevracia sa späť, lež napojí zem a zúrodní ju, aby z nej klíčilo, aby obdarovala rozsievачa semenom a dala chlieb hladnému, tak bude so slovom, ktoré vychádza z mojich úst: nevráti sa ku mne naprázdno, ale vykoná všetko, čo chcem, a vydarí sa jeho poslanie."

Druhé čítanie

List Rimanom 8,18-23

Bratia a sestry, usudzujem, že utrpenia tohoto času nemožno ani porovnať s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť. Celé tvorstvo dychtivo očakáva zjavenie Božích synov.

Stvorenie bolo podrobené márnosti nie z vlastnej vôle, ale z vôle toho, ktorý ho podrobil, v nádeji, že aj samo stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy a bude mať účasť na slobode a sláve Božích detí.

Veď vieme, že všetko stvorenie spoločne vzdychá a trpí v pôrodných bolestiach až doteraz. No nielen ono, ale aj my, čo máme prvé dary Ducha, aj my sami vo svojom vnútri vzdycháme a očakávame synovstvo Božie a vykúpenie svojho tela.

Evanjelium

Matúš 13,1-9

Jedného dňa vyšiel Ježiš z domu a sedel pri mori. Okolo neho sa zhromaždili veľké zástupy. Preto vystúpil na loďku a sadol si; všetok zástup stál na brehu. I hovoril im mnoho v podobenstvách; povedal:

"Rozsievач vyšiel rozsievať. Ako rozsieval, niektoré zrná padli na kraj cesty; prileteli vtáci a pozobali ich.

Iné padli na skalnatú pôdu, kde nebolo veľa zeme; a hneď vzišli, lebo neboli hlboko v zemi, ale keď vyšlo slnko, zahoreli a pretože nemali koreňa, uschli.

Zasa iné padli do trnia; ale trnie vzrástlo a udusilo ich.
Iné zrná padli do dobrej zeme a priniesli úrodu: jedno stonásobnú, iné
šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú.
Kto má uši, nech počuje."

Na zamyslenie

"Kto má uši, nech počúva!" (Mt 13,9)

Tu nie je treba príliš veľa slov. Pozvanie dnešného dňa je predovšetkým načúvať v nás Božiemu slovu, hľadať Božie slovo v nás a okolo nás ...

Je to práve Božie slovo, ktoré napája naše vnútro tak ako sneh a dážď pôdu, aby zrno mohlo rásť, priniesť úrodu a tak nám darovať potrebný, dôležitý chlieb. Na tomto slove môžeme stavať, ono daruje život a budúcnosť ...

Je to Božie slovo, v ktorom Boh nielen nám, ale celému svojmu ľudu, dokonca celému stvoreniu prisľubuje život v nesmiernej plnosti. Na tom sme budovať, stavať, keď sa započúvame do bolestivého vzdychania stvorenia a my sme dôverovať týmto pôrodným bolestiam ako znameniu nádeje, vďaka ktorým prichádza nový život. Bolesti ako začiatok konca starých časov a s tým nádej a očakávaná radosť na nový život, ku ktorému môžeme aj my prispieť, keď s ostražitosťou, s bdelosťou použijeme nám Duchom Sv. darované dary pre spásanosnú budúcnosť ...

Je to Božie slovo, ktoré môžeme prijať do našich srdc ako semeno rozsievачa – alebo aj nie – keď máme toho príliš veľa na práci, keď naše srdce je pre veľa starostí zatvorené, nedostupné, keď naše myšlienky sa nedajú len tak ľahko dať stranou a netrpezlivo sa zakrádajú svojou hlučnosťou do ticha. Potom padne takéto semeno do prázdnoty – na cestu, kamenistú pôdu, medzi trnie.

Darujme si dnes čas vystopovať naše vnútorné pohnútky a impulzy. Vieme pomenovať tie vtáky, kamene, trne, ale aj úrodnú pôdu nášho života? Sú to ľudia, životné okolnosti, skutočnosti, ktoré sa naozaj nedajú zmeniť? Čo je pre nás prekážkou a čo nám zase pomáha? Bože, nie je ľahké poslúchať Ťa – nie je ľahké počúvať Ťa. Využime tieto letné dni, keď sme možno menej zaťažení ako inokedy na to, aby sme sa zastavili. Nech sa nám podarí stíšiť sa a otvoriť naše uši, naše srdce pre Tvoje slovo – počúvať Teba.

Ty si nám prisľúbil, že Tvoje slovo sa k tebe nevráti naprázdno, ale že naplní sa to, pre čo si ho vyslal, vypovedal. Vysej ho na pripravenej pôde nášho srdca! Potom priniesie – potom priniesieme úrodu – tridsaťnásobnú, šesťdesiatnásobnú, stonásobnú, pretože Ty v nás a cez nás pôsobíš po všetky dni nášho života.

Keď sa moja modlitba stávala čoraz viac zbožnejšou a vnútornejšou, potrebovala som čoraz menej slov.

Nakoniec som zostala celkom ticho.

Stala som sa tým, čo je ešte väčším protikladom k rozprávaniu, stala som sa načúvajúcou.

Najprv som si myslela, že modlitba je rozprávanie.

Naučila som sa však,

že modlitba nie je len mlčanie, ale počúvanie.

Tak je to:

Modliť sa neznamená počúvať hovoriť seba samého.

Modliť sa znamená:

Stíšiť sa a byť, zostať ticho a čakať,

až kým začneme počuť Boha. (Sören Kierkegaard)

15. nedeľa A

*Tebe, Bože, patrí chválospev.
Staráš sa o nás a naplňuješ nás bohatstvom
svojho domu. (voľne podľa Ž 64,2.10)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 55,10-11

Toto hovorí Pán: "Ako z neba padá dážď a sneh a nevracia sa späť, lež napojí zem a zúrodní ju, aby z nej klíčilo, aby obdarovala rozsievачa semenom a dala chlieb hladnému, tak bude so slovom, ktoré vychádza z mojich úst: nevráti sa ku mne naprázdno, ale vykoná všetko, čo chcem, a vydarí sa jeho poslanie."

Druhé čítanie

List Rimanom 8,18-23

Bratia a sestry, usudzujem, že utrpenia tohoto času nemožno ani porovnať s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť. Celé tvorstvo dychtivo očakáva zjavenie Božích synov.

Stvorenie bolo podrobené márnosti nie z vlastnej vôle, ale z vôle toho, ktorý ho podrobil, v nádeji, že aj samo stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy a bude mať účasť na slobode a sláve Božích detí.

Veď vieme, že všetko stvorenie spoločne vzdychá a trpí v pôrodných bolestiach až doteraz. No nielen ono, ale aj my, čo máme prvé dary Ducha, aj my sami vo svojom vnútri vzdycháme a očakávame synovstvo Božie a vykúpenie svojho tela.

Evanjelium

Matúš 13,1-23

Jedného dňa vyšiel Ježiš z domu a sedel pri mori. Okolo neho sa zhromaždili veľké zástupy. Preto vystúpil na loďku a sadol si; všetok zástup stál na brehu. I hovoril im mnoho v podobenstvách; povedal:

"Rozsievач vyšiel rozsievať. Ako rozsieval, niektoré zrná padli na kraj cesty; prileteli vtáci a pozobali ich.

Iné padli na skalnatú pôdu, kde nebolo veľa zeme; a hneď vzišli, lebo neboli hlboko v zemi, ale keď vyšlo slnko, zahoreli a pretože nemali koreňa, uschli.

Zasa iné padli do trnia; ale trnie vzrástlo a udusilo ich.

Iné zrná padli do dobrej zeme a priniesli úrodu: jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú.

Kto má uši, nech počuje."

Tu pristúpili k nemu učeníci a spýtali sa ho: "Prečo im hovoríš v podobenstvách?"

On im povedal: "Preto, že vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im nie je dané. Lebo kto má, tomu sa dá a bude mať mnoho. Ale kto nemá, vezme sa mu

aj to, čo má. Im hovorím v podobenstvách, lebo hľadajú, a nevidia, počúvajú, a nepočujú ani nechápu. Tak sa na nich splňa Izaiášovo proroctvo: 'Budete počúvať, a nepochopíte, budete hľadiť, a neuvidíte. Lebo zatvrdlo srdce tohoto ľudu: uši mali tupé a oči si zavreli, aby očami nevideli a ušami nepočuli, aby srdcom nechápali a neobrátili sa – a aby som ich nemohol uzdraviť.'

Ale blahoslavené sú vaše oči, lebo vidia, aj vaše uši, lebo počujú. Veru, hovorím vám: mnohí proroci a spravodliví túžili vidieť, čo vidíte vy, ale nevideli, a počuť, čo počúvate vy, ale nepočuli.

Teda počujte, čo znamená podobenstvo o rozsievачovi: Keď niekto počúva slovo o Kráľovstve a nechápe ho, prichádza Zlý a uchváti, čo bolo zasiate do jeho srdca. Toto je človek, u ktorého bolo zrno zasiate na kraj cesty.

Zrno zasiate do skalnatej pôdy je človek, ktorý vypočuje slovo a hneď ho s radosťou prijíma; nemá však v sebe koreň, je nestály. Keď príde súženie alebo prenasledovanie pre slovo, hneď odpadne.

Zrno zasiate do trnia je ten, čo síce vypočuje slovo, ale starosti tohoto sveta a vábivé bohatstvo v ňom udusia slovo, a neprinesie úrodu.

A zrno zasiate do dobrej zeme je ten, čo vypočuje slovo a pochopí ho; toto prinesie úrodu: jedno stonásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú."

Na zamyslenie

"Kto má uši, nech počúva!" (Mt 13,9)

Tu nie je treba príliš veľa slov. Pozvanie dnešného dňa je predovšetkým načúvať v nás Božiemu slovu, hľadať Božie slovo v nás a okolo nás ...

Je to práve Božie slovo, ktoré napája naše vnútro tak ako sneh a dážď pôdu, aby zrno mohlo rásť, priniesť úrodu a tak nám darovať potrebný, dôležitý chlieb. Na tomto slove môžeme stavať, ono daruje život a budúcnosť ...

Je to Božie slovo, v ktorom Boh nielen nám, ale celému svojmu ľudu, dokonca celému stvoreniu prisľubuje život v nesmiernej plnosti. Na tom smieme budovať, stavať, keď sa započúvame do bolestivého vzdychania stvorenia a my smieme dôverovať týmto pôrodným bolestiam ako znameniu nádeje, vďaka ktorým prichádza nový život. Bolesť ako začiatok konca starých časov a s tým nádej a očakávaná radosť na nový život, ku ktorému môžeme aj my prispieť, keď s ostrážitosťou, s bdelosťou použijeme nám Duchom Sv. darované dary pre spásanosnú budúcnosť ...

Je to Božie slovo, ktoré môžeme prijať do našich srdiec ako semeno rozsievачa – alebo aj nie – keď máme toho príliš veľa na práci, keď naše srdce je pre veľa starostí zatvorené, nedostupné, keď naše myšlienky sa nedajú len tak ľahko dať stranou a netrpezlivo sa zakrádajú svojou hlučnosťou do ticha. Potom padne takéto semeno do prázdnoty – na cestu, kamenistú pôdu, medzi trnie.

Darujme si dnes čas vystopovať naše vnútorné pohnútky a impulzy. Vieme pomenovať tie vtáky, kamene, trne, ale aj úrodnú pôdu nášho života? Sú to ľudia, životné okolnosti, skutočnosti, ktoré sa naozaj nedajú zmeniť? Čo je pre nás prekážkou a čo nám zase pomáha? Bože, nie je ľahké poslúchať Ťa – nie je ľahké počúvať Ťa. Využime tieto letné dni, keď sme možno menej zaťažení ako inokedy na to, aby sme sa zastavili. Nech sa nám podarí stíšiť sa a otvoriť naše uši, naše srdce pre Tvoje slovo – počúvať Teba.

Ty si nám prisľúbil, že Tvoje slovo sa k tebe nevráti naprázdno, ale že naplní sa to, pre čo si ho vyslal, vypovedal. Vysej ho na pripravenej pôde nášho srdca! Potom prinesie – potom prinesieme úrodu – tridsaťnásobnú, šesťdesiatnásobnú, stonásobnú, pretože Ty v nás a cez nás pôsobíš po všetky dni nášho života.